

2. Іванова О.В., Москалюк Л.М., Корсун С.І. Юридична психологія: вступ до спеціальності. Мультимедійний навчальний посібник. Національна академія внутрішніх справ.

3. Положення про групу посиленої психологічної уваги в органах внутрішніх справ України та навчальних закладах МВС України (Наказ МВС України від 28.07.2004, № 842), п. 1.3.

Носенко О.В., старший викладач кафедри філософії права та юридичної логіки Національної академії внутрішніх справ кандидат філософських наук

АКСІОЛОГІЯ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИН: УКРАЇНСЬКИЙ АКЦЕНТ

В сучасних умовах глобалізаційного розвитку однією з нових форм соціальної організації світу є масове суспільство, яке на відміну від інших історичних типів свого функціонування зазнає впливу стандартизації, вестернізації та об'єктивних процесів омасовлення принципів і технологій управління суспільним розвитком. На нашу думку, в такій ситуації паралельно відбувається й становлення громадянського суспільства, зокрема в Україні. Руйнування колишньої ціннісної основи і поява нових політичних ідеалів, які, повсякчас, корелюються економічними показниками, обумовлюють ситуацію в українському суспільстві, розколотому на клани, угруповання і невеличкі групи, позбавленому єдиної об'єднуючої платформи. Цей розкол – пряме породження ціннісної кризи. Тому, в даному випадку, доречно застосувати аксіологічний аналіз до проблем становлення якісно нового рівня життя українського суспільства в умовах масовізації соціуму.

Формування системи цінностей, ідеологічних концепцій, які закріплюються в тій чи іншій країні в якості обґрунтування цілей суспільного розвитку і засобів їх досягнення в умовах

суспільних трансформацій, є актуальною, науковою проблемою. Очевидним також є той факт, що системи цінностей, серед яких є і політична система цінностей, безпосередньо чи опосередковано пов'язані з якістю життя суспільства, тобто з благополуччям людини.

В контексті нашого дослідження заслуговує на увагу класифікація ціннісних систем, представлена українською дослідницею І. М'язовою, в якій виділяються наступні системи: “економічний порядок, політичний порядок, правовий порядок, моральний порядок, релігійний порядок, мистецький порядок, суспільний порядок, де порядок – це гармонійне співіснування загальнолюдських та локальних цінностей” [4, с. 156]. Обґрунтуванням мінливого характеру ієрархії цінностей може слугувати той факт, що порушення самого порядку – гармонії між локальними та загальнолюдськими цінностями – може призводити до зміни не тільки ієрархії цих систем, але й їх змісту. Питання в тому, чи може культурна національна, чи, навіть, регіональна цінність вступати в протиріччя із загальнолюдською, універсальною. В жодному суспільстві вбивство, насильство не оцінюється позитивно, але в кожній культурі існують свої межі терпимості цих явищ. Отже, якщо цінності визначають сенс існування індивіда, напрям його діяльності, то їх індивідуальний характер дає підстави стверджувати про існування неузгодженості із соціальними, загальнокультурними цінностями.

Доповнюються нагальні соціальні проблеми особливостями сучасної техногенної цивілізації, коли загострюється не стільки можливість розвитку науки, техніки, інформації, скільки наслідки їхнього впливу на природу, суспільство, людину, постає питання про виживання як людини, так і збереження світу в цілому. На нашу думку, це одна з основних глобальних проблем, що потребує переоцінки цінностей, нових аспектів відповідальності людей не лише за дійсність, а і за майбутнє людства. Як зазначає відомий дослідник Е.Гелнер, відбувається розбудова “анонімного, індивідуалістичного, масового суспільства, позбавленого жорстких внутрішніх бар'єрів, у якому переважає відносно

рівний доступ до високої культури, до норм якої всі долучаються самостійно, через письменність, без посередництва привілейованих фахівців” [2, с. 296].

У системі соціокультурних засад стабільного і безпечного розвитку суспільства важливе місце належить цінностям політичного життя будь-якого соціуму. У сфері політики вирішуються питання управління суспільством на принципах, що відображають ті або інші політичні ідеали і цінності. Завдання забезпечення безпеки особи, суспільства, держави, регіону та людства є одним з найактуальніших у політиці і виконання його багато в чому визначається ціннісними основами, на які орієнтуються політичні сили і воля народу.

В діалектиці історичного поступу суспільна довіра, в тому числі й довіра до влади як прояв дієвості соціального капіталу, є одночасно і причиною, і наслідком, і запорукою успіху нормального функціонування як економіки, так і соціальних аспектів життя. Альтернативою встановлення в країні законності й порядку, обстановки суспільної довіри може бути лише анархічна і безплідна “війна всіх проти всіх”, яка виснажує життєвий потенціал, поглиблює розкол між регіонами, провокує стихію формальних претензій одних груп політиків до інших, що доводить до “сутяжницького абсурду” й правового хаосу. А це веде врешті-решт до суспільного паралічу.

Список використаних джерел

1. Бурдьє Пьер. Социальное пространство: поля и практики: Пер. с фр. / Н.А. Шматко (сост., общ. ред. пер., послесл.). — М. : Институт экспериментальной социологии, 2005. — 576с. — (Серия "Gallicinium"). — Библиогр.: с. 575-576.

2. Гелнер Е. Нації та націоналізм; Націоналізм. / Е. Гелнер; [пер. з англ.] – К. : Таксон, 2003. – 300 с.

3. Коулман Д. Капитал социальный и человеческий / Джеймс Коулман // Общественные науки и современность. – 2001. – № 3. – С. 121 – 139.

4. М’язова І.Ю. Ієрархія соціальних та індивідуальних цінностей в контексті міжкультурної комунікації / І. М’язова //

Науковий вісник Чернівецького університету. – 2006. – Вип. 309–310. – С. 155–158.

5. Солодовников Сергей Юрьевич, Кузьмицкая Т. В., Раков Андрей Андреевич, Раков Ю. А., Рогатко Д. А.. Демографический потенциал, человеческий и социальный капитал в условиях глобализации / НАН Беларуси; Институт экономики {Минск}; Центр системного анализа и стратегических исследований НАН Беларуси. — Минск : Право и экономика, 2006. — 388с. — Библиогр.: с. 369-386.

Біленко М.О., слухач
навчально-наукового інституту
заочного навчання Національної
академії внутрішніх справ

ШЛЯХИ РАННЬОЇ ДІАГНОСТИКИ НЕВРОТИЧНИХ СТАНІВ СЕРЕД ОСОБОВОГО СКЛАДУ ОВС

Особливістю невротичного синдрому є неглибокий рівень розладів, що включають лише астенічні та афективні симптоми, а також власне невротичні. До останніх належать порушення obsesивного, фобічного, істеричного та іпохондричного характеру. Специфічною є присутність свідомості хвороби, критичне ставлення до неї без грубих порушень пізнання навколишнього зі значними соматовегетативними проявами. У структурі невротичних синдромів немає маячних ідей, галюцинацій, слабоумства, маніакального стану, ступору, збудження. Таким чином, невротичний стан кваліфікується як прикордонне психічне порушення, яке знаходиться на межі між нормою та патологією.

Фази розвитку невротичних станів характеризуються основною ознакою - нездатністю людини дати адекватну оцінку своєї діяльності. Відповідно до цього, визначається кваліфікаційний рівень спеціаліста, який буде займатися процесом стабілізації психічних процесів. В першому випадку –